

vrijdag
concert

Liefde | Muzikale Meesterwerken | AVROTROS Klassiek I
AVROTROS Klassiek II | AVROTROS Vocaal
Radio Filharmonisch Orkest | Groot Omroepkoor

zondag 3 februari 2019, 20.15 - ca 21.45 uur
inleiding Michel Khalifa 19.30 uur

40 jaar omroepmuziek in (Tivoli)Vredenburg 1979-2019

Gustavo Gimeno dirigeert Mahler 9

Nationaal Jeugd Orkest
Gustavo Gimeno dirigent

Gustav Mahler 1860-1911

Negende symfonie in D 1910

Andante comodo

Im Tempo eines gemächlichen Ländlers

Rondo-Burleske

Adagio

DIT CONCERT HEEFT GEEN PAUZE

Levende Muziek!

40 jaar omroepconcerten in Vredenburg

Veertig jaar geleden, op 26 januari 1979, openden de deuren van Muziekcentrum Vredenburg in Utrecht. De zaal vulde zich met zijn eerste concertbezoekers. Vanaf dat moment kon het publiek voor het eerst ook in Utrecht live luisteren naar concerten die door de omroepen in Hilversum werden geprogrammeerd.

Edo de Waart dirigeerde op die bewuste januaridag het Utrechts Symfonie Orkest, en het concert werd rechtstreeks uitgezonden. En op vrijdag 9 februari 1979 was in de serie PROMENOS het eerste optreden in Utrecht van het Radio Filharmonisch Orkest onder leiding van Hans Vonk. Het was het begin van een grote bloei van de omroepconcerten. Vanaf nu werden de orkestleden altijd omringd door een publiek.

*USO-repetitie voor het
openingsconcert van Muziek-
centrum Vredenburg o.l.v. Edo
de Waart met concertmeester
Emmy Verhey, 26 januari 1979
(collectie Het Utrechts Archief)*

1979-2019

*Muziekcentrum
Vredenburg,
oktober 1979
(collectie Het Utrechts
Archief)*

*Radio Filharmonisch Orkest in
Muziekcentrum Vredenburg, 1987*

*Radio Kamerorkest
onder leiding van
Ernest Bour*

*Het Groot Omroepkoor
© Hans van der Woerd*

Op 8 februari 2019 is het jubileumconcert van 40 jaar Omroepmuziek in Utrecht met het Radio Filharmonisch Orkest & Groot Omroepkoor, opnieuw onder leiding van Edo de Waart. Zo is de cirkel rond van vier decennia vruchtbare samenwerking tussen de Publieke Omroep, Vredenburg en Radio 4. Het spreekt vanzelf dat er Nederlandse muziek en een wereldpremière gaan klinken, want het programmeren en promoten daarvan behoort tot de culturele opdrachten van de Publieke Omroep. En dat zoals gebruikelijk zij aan zij met het bekendere klassiek-romantische repertoire.

vrijdag 8 februari 2019

Radio Filharmonisch Orkest & Groot Omroepkoor

Edo de Waart dirigent

Tristan Keuris Sinfonia

Willem Jeths Du bist älter,
du bist neuer (jubileumcompositie,
wereldpremière)

Anton Bruckner Mis in f 'Grote'

Edo de Waart © Jesse Willems

Ter gelegenheid van het jubileum van die 40 jaar omroepconcerten in Vredenburg 1979-2019 is een boek gemaakt met interviews met directeuren van Vredenburg, met programmeurs van KRO, AVROTROS en NOS/NPS. Verder is er veel aandacht voor Nederlandse muziek, voor de geschiedenis van de orkesten en het Groot Omroepkoor met hun chef-dirigenten, van de verschillende omroepen en hun series in Vredenburg. En er is een artikel over de laatste overgebleven omroepserie

in Utrecht, het AVROTROS Vrijdagconcert. De presentatie van het jubileumboek is tijdens de inleiding van het jubileumconcert op 8 februari a.s. om 19.30 uur in de Grote Zaal van TivoliVredenburg. Het eerste exemplaar wordt voor het begin van het concert aangeboden aan ere-dirigent van het Radio Filharmonisch Orkest, Edo de Waart.

Bovendien is een podcast gemaakt over het 40-jarig jubileum, te bekijken via:
www.tivolivredenburg.nl/jubileum/podcast/het-huisorkest-van-tivolivredenburg/

Hoe het Radio Filharmonisch Orkest het huisorkest van (Tivoli)Vredenburg werd

... het Concertgebouw Amsterdam in 1979. Het was de laatste keer dat de...
 ... van de...
 ... van de...
 ... van de...
 ... van de...
 ... van de...

*Radio Filharmonisch Orkest en Groot Omroepkoor
 23 december 2016
 © Jurjen Stekelenburg*

6 Voorinschrijving AVROTROS Vrijdagconcert nieuw seizoen

Het programma voor het nieuwe seizoen 2019-2020 van het Vrijdagconcert is rond! Vorige week is de voorverkoop gestart.

In de voorinschrijving zijn naast de serie AVROTROS Klassiek I nog twee andere grote series: AVROTROS Klassiek II (te bestellen via

→ TIVOLIVREDENBURG.NL/AVROTROSKLAS-SIEK2-1920) en Muzikale Meesterwerken

(→ TIVOLIVREDENBURG.NL/MUZIKALEMEESTERWERKEN1920).

De complete programma's en bestelformulieren kunt u ook vinden op

→ KLASSIEKMAGAZINE.NL/AVROTROSVRIJDAG-CONCERT.

Mocht u vragen hebben bij het online bestellen, dan kunt u contact opnemen met onze kassa via 030 2314544.

Wij helpen u graag!

In de pauze kunt u terecht bij de informatiestand in de foyer.

Uitzending

Alle luisteraars kunnen volop genieten als mobiele telefoons, horloges en gehoorapparaten geen geluid maken.

Het concert wordt vanuit de zaal gepresenteerd door Mark Brouwers, en wordt uitgezonden op vrijdag 22 februari in het 'Avondconcert', vanaf 20.00 uur via NPO Radio 4.

→ WWW.NPORADIO4.NL

wolfgang

Dit concert is te volgen via de Wolfgang app. Met deze app krijgt het publiek in de zaal

toelichting op Mahlers' *Negende symfonie* via de eigen smartphone, zodat de concertbeleving wordt vergroot. Terwijl de musici spelen, biedt deze app uitleg en verhaal over wat er op dat moment in de muziek te horen is. Wolfgang is gratis te downloaden in de App Store en Google Store

→ WWW.WOLFGANGAPP.NL

Na het concert
is er gelegenheid om
een drankje te nuttigen.

Mahlers Negende

Er is vaker bij stil gestaan: Gustav Mahlers bijgeloof waardoor hij na zijn *Achtste symfonie* niet direct aan een *Negende* begon. De gedachte dat die omineuze negende zijn laatste zou zijn, zoals dat het geval was geweest bij Beethoven, Bruckner en Dvořák – om nog maar te zwijgen van Schubert (hoewel je daar vraagtekens kunt plaatsen achter de nummering). Deze angst bracht Mahler ertoe om na zijn vocale *Achtste* eerst *Das Lied von der Erde* te componeren, een symfonie voor tenor, alt of bariton en orkest. Daarna zette hij zich aan zijn *Negende* (die dus dan eigenlijk zijn *Tiende* zou kunnen heten) en begon aansluitend onmiddellijk aan zijn eigenlijke *Tiende*. Alles om zo maar van die vermalde *Negende* af te zijn. Dat het noodlot hem desondanks achterhaalde is de ironie van de geschiedenis: de *Tiende symfonie* kon hij niet completeren waardoor je kunt zeggen dat de teller toch op negen 'echte' symfonieën zou blijven staan. Na de gigantische *Achtste symfonie*, met een heel regiment vocale solisten en koren, en het eveneens vocale *Lied*, grijpt de *Negende* terug op de puur instrumentale lijn van de *Eerste*, *Vijfde*, *Zesde* en *Zevende symfonie*. Traditioneel qua vierdelige structuur, maar onconventioneel door de twee langzame delen die het werk omlijsten, bovendien ook qua toonsoorten: hoewel begonnen met een eerste deel in D-majeur, ademt het slotdeel Des-majeur.

GUSTAV MAHLER IN 1909

Tussen dirigeren en componeren

Mahler was evenzeer – of eigenlijk in zijn eigen tijd zelfs méér – dirigent als componist. Zijn drukke werkzaamheden als uitvoerend musicus hadden tot gevolg dat componeren grotendeels beperkt bleef tot de zomervakanties. Zo bracht hij tussen 1900 en 1907 zijn vakanties door in Maiernigg. Het was daar dat zijn vierjarige dochtertje Maria onverwacht overleed ten gevolge van roodvonk.

Dat jaar 1907 was sowieso desastreus voor de componist: er waren fricties met de Hofoper en bovendien toonde het Weense publiek zich Oost-Indisch doof voor zijn eigen componeren; het was enkel een kleinere groep ingewijden zoals Arnold Schönberg en diens leerlingen (onder wie Alban Berg die hieronder geciteerd wordt) die wegliepen met zijn muziek – maar ook dat pas geleidelijk. Wat dat betreft verkeert Mahler in het gezelschap van Mozart – die in Praag méér gewaardeerd werd – en Haydn – die zijn grootste triomfen vierde in Londen. De conflictueuze situatie in zijn dagelijkse werk en de daaruit voortkomende antisemitisch getinte campagne tegen hem vormden echter niet de enige zorg; daarnaast werd bij hem een hartfalen geconstateerd. Die maakte dat hij het, natuurmens en wandelfanaat als hij bij uitstek was, nu opeens een stuk rustiger aan moest gaan doen. Zijn vrouw Alma schreef dat de componist al wandelend vaker bleef staan om zijn polsslag te meten: “Vaak vroeg hij mij om zijn hartslag te horen, of die zuiver klonk, opgewonden was of rustig. En dan te bedenken dat hij nog maar 47 was.” Vaak is gesteld dat Mahler voelde dat hij weinig tijd meer had, en als een bezetene schreef, voor zover zijn werk dat toeliet, opgejaagd door zijn eigen sterfelijkheid.

“Vaak vroeg hij mij om zijn hartslag te horen, of die zuiver klonk, opgewonden was of rustig. En dan te bedenken dat hij nog maar 47 was.”

– Alma Mahler over Gustav

Het is niet meer dan logisch dat hij er, na de traumatische dood van zijn dochtertje, weinig voor voelde om het jaar erop terug te keren naar Maiernigg, en dat er een andere bestemming gezocht werd om rustig te kunnen componeren. En het was daar, in het plaatsje Toblach (het huidige Dobbiaco) in de Dolomieten dat hij in de loop van drie zomers niet alleen zijn *Lied von der Erde* componeerde, maar ook de *Negende symfonie* en onvoltooid gebleven *Tiende*. Daar vond hij de rust – en de tijd – om rustig te kunnen werken in de vakantieperioden, druk bezet als hij was als dirigent. Elke dag toog hij er om zes uur 's ochtends aan het werk in zijn kleine compositiestudio.

DE FAMILIE MAHLER OP HET TERRAS VAN HET VAKANTIEHUIS IN TOBLACH IN 1910

Van Wenen naar New York

De strubbelingen met de Hofoper in Wenen bleven niet zonder gevolgen: Mahler nam eind 1907 zijn congé en ging naar New York, waar hij op nieuwjaarsdag 1908 debuteerde met Richard Wagners *Tristan und Isolde*. Die zomer werkte hij dan weer in Toblach, evenals de zomer van 1909. Inmiddels was hij begonnen aan zijn *Negende symfonie* en in augustus dat jaar kon hij de dirigent Bruno Walter aankondigen dat zijn "mooie aanwinst voor mijn kleine familie" voltooid was: "Ik zeg iets wat ik al lang op de lippen heb." Maar zijn drukke dirigeerwerkzaamheden legden daarna weer beslag op hem, en het zou tot 1 april 1910 duren eer hij Bruno Walter kon laten weten dat de partituur nu in het net uitgeschreven was. Het was deze vriend en voormalig assistent die ook in juni 1912 de allereerste uitvoering zou verzorgen bij de Wiener Philharmoniker.

Vaarwel?

De *Negende symfonie* wordt vaak beschouwd als Mahlers vaarwel, zijn meest persoonlijke partituur. Niet voor niets merkte Bruno Walter op dat de componist zijn eigen hartslag hoorde in het hinkende ritme van de mars in het eerste deel. Ook Alban Berg was getroffen door het persoonlijke in het werk. Hij speelde het werk vaker door en schreef zijn vrouw Helene:

“Het eerste deel is het meest glorieuze dat Mahler ooit schreef. Het is de expressie van een ongehoorde liefde voor deze wereld, het verlangen, om erop te leven in vrede. Van haar, de natuur, helemaal te kunnen genieten; aan de kern van ieders bestaan voordat de dood komt. Want hij komt onafwendbaar. Het hele deel is gebaseerd op de steeds terugkerende aankondiging van de dood; alle aardse dromen culminereren daarin. Om die reden worden de meest tedere delen gevolgd door enorme climaxen als uitbarstingen van een vulkaan.”

De *Negende* is doordeesemd van afscheid: in het eerste deel verwijst Mahler zelfs naar Beethovens sonate 'Les Adieux'.

En daarmee slaat Alban Berg de spijker op de kop, want een van die verwoestende uithalen is niet voor niets aangegeven met 'Mit höchster Gewalt'. De symfonie is doordeesemd van afscheid: Mahler verwijst in dit deel zelfs naar Beethovens *26e pianosonate* – met de bijnaam 'Les Adieux'. En bovendien: is het toeval dat het eerste motief zo sterk verwijst naar het 'Ewig, ewig' uit *Das Lied von der Erde*? Na dit eerste Andante comodo volgt een scherzo dat elementen in zich heeft van zowel het menuet, de gestileerde hofdans, als de boersere ländler. Maar tegelijkertijd worden deze dansen tot het uiterste gevoerd en verschrompelen ze daarmee tot een karikatuur van zichzelf. Het was Willem Mengelberg, die zich met onverwoestbare ijver inzette voor het werk van Mahler, die hierover opmerkte: “Het eerste deel is een afscheid van zijn geliefden vol diepste weemoed, het tweede deel een is een dodendans.” En dat klopt, met zijn sardonische karakter. Na deze eerste twee delen volgt een Rondo-Burleske waarin contrapunt de overhand heeft. Niet zo vreemd als je bedenkt wat voor verering Mahler voelde voor Bach – hij bezat de *Opera omnia* van de Bach-Gesellschaft en bestudeerde de werken van de Thomaskantor diepgaand. Dit deel droeg Mahler op aan zijn broeders in Apollo. Maar we horen ook een serene passage met een verheven trompetmelodie. Zoals de Nederlandse Mahler-deskundige Eveline Nikkels ooit opmerkte zou het swingende ritme van dit deel wel eens de weerslag kunnen zijn van de hectiek die Mahler in de Big Apple meemaakte. Waarna dan het pièce de résistance aanvangt, het enorme Adagio dat de symfonie als een grootse hymne afsluit. Een hymne

die overigens enige overeenkomst vertoont in zijn openingsmaten met *Eventide*, beter bekend als 'Abide with Me'. Een indrukwekkende variatie op één motief die je ook wel kunt zien als een hommage aan Anton Bruckner. Maar ook als een hommage aan de stilte, vooral als hij de *Kindertotenlieder* citeert die hij schreef, kort voor de dood van Maria: 'Wees niet bang, daarboven is de dag heel mooi'. Aan het einde van het geleidelijk aan fragmenterende deel valt de muziek letterlijk helemaal in het niet(s). Inderdaad, zoals wel vaker opgemerkt, een van de diepste delen in de hele symfonische literatuur. Het was de eminente Mahler-geleerde Donald Mitchell die opmerkte: "In de coda is bijna evenveel stilte als geluid [...]. Woorden zijn hier onhandige, onvolledige instrumenten, en elke luisteraar moet voor zichzelf tot een interpretatie komen van deze uiterst aangrijpende coda waarmee de *Negende* tot rust komt." Niet voor niets schreef Mahler bij de laatste maat 'ersterbend'.

MAHLERS COMPONEERHUISJE
IN TOBLACH

Gemengde ontvangst

De reacties op de première waren gemengd, een deel van het publiek was in ieder geval wel te spreken over de beide hoekdelen, en dan vooral het openingsdeel. Maar de sardonische karakteristieken van de middendelen vielen in minder goede aarde. Critici waren zoals gewoonlijk bijzonder lauw: grappig dat Mahler voor de voeten geworpen werd dat hij homofoon componeerde, terwijl in deze symfonie zo veel contrapuntisch vernuft zit. Daarnaast bleven ook de antisemitische tendensen onuitroeibaar, zo werd Mahler beschimpd om zijn 'jiddische accent', en schreef de conservatieve Heinrich Damisch in de *Ostdeutsche Rundschau*: "Een enorm onkruid in de symfonische tuin, waarvan je een nieuwe balk kunt smeden voor de Tempel van walgelijke ontucht, die morbide en criminele personen nu meer en meer gewetenloos aan de muziek toevoegen." Maar ja, deze Damisch speelde een minder frisse rol tijdens het nazi-regime. En wat te denken van de conservatieve componist Deems Taylor die nog in 1932 opmerkte: "Op een dag zullen enkele echte vrienden van Mahler een snoeimes nemen en zijn werken reduceren tot de lengte die ze zouden hebben gehad als de componist ze niet uit hun voegen had getrokken – en dan zal de grote Mahler-oorlog over zijn. De *Negende symfonie* zou dan ongeveer twintig minuten duren." Laten we ons gelukkig prijzen dat die Mahler-vrienden zich tot nu toe niet hebben gemeld...

Frits de Haen

12 Gustavo Gimeno, dirigent

Gustavo Gimeno's onverwachte debuut bij het Koninklijk Concertgebouworkest in februari 2014, als invaller voor Mariss Jansons, zorgde voor een stroomversnelling in zijn carrière. In mei dat jaar viel hij in voor Lorin Maazel tijdens abonnementsconcerten en een tournee van de Münchner Philharmoniker. Verder dirigeerde hij inmiddels het City of Birmingham Symphony Orchestra, het Deens Nationaal Symfonieorkest, het Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi en het Radio-sinfonieorchester Stuttgart. In het voorjaar van 2015 gooide Gustavo Gimeno hoge ogen met zijn debuut bij het Gewandhausorchester Leipzig. Sinds het seizoen 2015/16 is hij chef-dirigent van het Orchestre Philharmonique du Luxemburg. Tussen 2001 en 2013 was Gimeno soloslagwerker van het Koninklijk Concertgebouworkest. Ondertussen studeerde hij orkestdirectie aan het Conservatorium van Amsterdam en volgde hij lessen en masterclasses bij Ed Spanjaard, Hans Vonk en Iván Fischer. In 2012/13 was Gustavo Gimeno assistent-

dirigent bij het Koninklijk Concertgebouworkest. Ook assisteerde hij Claudio Abbado bij het Orchestra Mozart, het Lucerne Festival Orchestra en het Mahler Chamber Orchestra, en Bernard Haitink bij het Orchestra Mozart. In maart 2015 debuteerde Gustavo Gimeno als operadirigent, met een productie van Bellini's *Norma* in het Palau de les Arts Reina Sofia in zijn geboortestad Valencia. In februari 2017 leidde hij het Koninklijk Concertgebouworkest in de wereldpremière van *Amérique du Nord* van Richard Rijnvos en werken van Bernstein. Verder debuteerde hij bij het Chicago Symphony Orchestra, het Boston Symphony Orchestra, het National Symphony Orchestra Washington, het Philharmonia Orchestra in Londen, de Wiener Symphoniker en het Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia in Rome. Op 6 oktober 2017 dirigeerde Gustavo Gimeno in het Vrijdagconcert het Radio Filharmonisch Orkest in een programma met Leonard Bernsteins *Tweede symfonie 'The Age of Anxiety'* en Antonín Dvořák's *Negende symfonie 'Uit de Nieuwe Wereld'*.

GUSTAVO GIMENO

MARCO BORGREVE

Nationaal Jeugd Orkest

Het NJO (Nationaal Jeugd Orkest) organiseert jaarlijks enkele grote projecten waarin jong muzikaal toptalent de hoofdrol speelt. Elke winter organiseert het NJO een Wintertournee waarin de meest getalenteerde Nederlandse en Vlaamse conservatoriumstudenten een groot orkestwerk uitvoeren, altijd onder leiding van een befaamd dirigent. De tournee doet grote zalen aan in onder meer Utrecht, Enschede, Amsterdam,

Nijmegen, Apeldoorn en Rotterdam. In 2001 werd door Reinbert de Leeuw de NJO Summer Academy opgericht. Daarin werken jonge internationale musici met bekende coaches, dirigenten en solisten aan een breed scala van klassieke muziek. Vervolgens worden de fijngeslepen vaardigheden aan het publiek getoond. De concerten van dit festival vinden plaats op bijzondere locaties door de provincie Gelderland, waaronder Apeldoorn, Nijmegen, Nunspeet en Arnhem. Door middel van audities worden elk jaar ongeveer 160 studenten van conservatoria uit Europa (en daarbuiten) geselecteerd voor de NJO Summer Academy. Deze jonge talenten krijgen de kans te werken met beroemde docenten en dirigenten en kunnen ervaring opdoen in het spelen

in symfonieorkesten, ensembles voor klassieke kamermuziek op historische instrumenten, modernemuziekensembles en zelfs in operaprojecten. Het NJO staat onder artistieke leiding van Ewout van Dingstee (artistiek manager) en dirigent Antony Hermus (artistiek adviseur). Zij volgden in september 2015 de Chinees-Amerikaanse dirigente Xian Zhang op, die op haar beurt in 2011 Reinbert de Leeuw opvolgde. NJO-ensembles werden gedirigeerd door Philippe Herreweghe, Iván Fischer, Jaap van Zweden, Reinbert de Leeuw, Oliver Knussen en vele anderen. Tot de *composers in residence* kan het NJO sterren rekenen als Steve Reich, Kaija Saariaho, John Adams, Mauricio Kagel en Wolfgang Rihm.

→ WWW.NJO.NL

NATIONAAL JEUGDORKEST

EERSTE VIOL

Louis Barme (CvA)
 Hannah Feltkamp (HKU)
 Fermin Aramendia
 Sarasa (PCCG)
 Belen Perez Carreras (KCDH)
 Robin Veldman (KCDH)
 Nicolás Martínez
 Alonso (KCA)
 Pieternel Tils (KCDH)
 Angel Campos Requena (CCR)
 Elisa Dijkstra (CvA)
 Sarah Lynn Huizing (HKU)
 Julie Adalsteinsson (KCDH)
 Inês Díez (CCR)
 Drummado Wijnhamer (KCDH)
 Yulika Deprez (KCB)
 Anne-Catherine Feltgen (HKU)

TWEEDE VIOL

Hadewych de Vos (KCDH)
 Stephanie van Duijn (CvA)
 Lidewij de Vos (HKU)
 Kaja Majoor (KCDH)
 Manon van de Kempe (KCDH)
 Clara Pedregosa Nieto (KCB)
 Louis Noel (IMEP)
 Hanna Van Hoye (KCB)
 Magdeleine Langlois (KCB)
 María Teresa Gamaza (CCR)
 Plácida Si Min Ho (KCDH)
 Angela Hernandez (KCB)
 Manuel Muñoz Martínez (CCR)
 Alicia Poblacion (CCR)
 Constantijn Bolscher (KCDH)

ALTVIOOL

Louise Van Tuijl (HKU)
 Zachary Hamilton (KCDH)
 Bart Folkers (HKU)
 Elias Zaabi (HKU)
 Ruth Bosboom (PCCG)
 Gema de la Purificación Molina Jiménez (KCDH)
 Quirine Kingma (KCDH)
 Beatriz Torres Escribano (HKU)
 Anna Jurriaanse (KCDH)
 Federica Tirelli (CM)
 Emiel de Jongh Swemer (KCDH)
 Rita Pinto Proenca (CvA)

CELLO

Julien Siino (KCDH)
 Emma Warmerlink (KCDH)
 Floor Bakker (AMPA)
 Maria Nabeiro (KCDH)
 Diederik Smulders (AMPA)
 Rachel Daniels (CCR)
 Sophie Ehling (CCR)
 Célia Brunet Vila (HKU)
 María Peláez Robleda (KCA)
 Katerina Papakostaki (HKU)

CONTRABAS

Catharina Feyen (CCR)
 João Vargas (CCR)
 Gediminas Zamulskis (PCCG)
 Claudia Pérez Albuixech (PCCG)
 Florian Lansink (KCDH)
 Nils Juijn (CCR)
 Matthieu Garnavault (IMEP)
 Liesa Deville (CG)

FLUIT

Federico Altare (CCR)
 Agnese Lecchi (CvA)
 Adèle Legrand (KCB)
 Clemence Dujardin (CCR)
 Isabelle Haverkort (HKU)

HOBO

Pablo Romanillos (CvA)
 Ilona Ingels (KCB)
 Marina Muñoz Prada (CM)
 Ludovico Asnaghi (CvA)

KLARINET

Erick Steven Rojas
 Toapanta (CvA)
 Ana Margarida Barradas
 Prazeres (CvA)
 István Spiaák (KCB)
 Jurr van Soest (KCDH)
 Léolün Planchon-Leblanc (KCB)

FAGOT

Thomas Dulfer (HfMT)
 Simon Vandenbroecke (CG)
 Anke Benning (CvA)
 José Javier Romero Del Río (MX/HMF)

HOORN

Alberto Fernández (KCDH)
 Guillem Serra Llorens (CM)
 Alrik Botter (HfMT)
 Noelia Gimenez (CM)

TROMPET

Jens Verboven (KCA)
 Marc Belmonte (KCA)
 Tiago Baeza (CvA)

TROMBONE

Tim Ouwejan (CvA)
 Joao Mendes Canelas (CvA)
 Simão Rios Ribeiro (CCR)

TUBA

Andoni Monux (CvA)

HARP

Ana Ester Santos (CvA)
 Luna Vissers (KCB)

PAUKEN/SLAGWERK

Giovanni Nardo (CM)
 Bruno Cascone (CvA)
 Tom Pritchard (CvA)
 Michiel Mollen (AMPA)
 Leon Giethoorn (PCCG)

ASSISTENT-DIRIGENTEN

Stijn Berkouwer en
 Leonard Kwon

Afkortingen Conservatoria

AMPA Fontys Academy of Music and Performing Arts Tilburg **CCR** Codarts Conservatorium Rotterdam **CG** Conservatorium Gent **CM** Conservatorium Maastricht **CvA** Conservatorium van Amsterdam **HKU** HKU Utrechts Conservatorium **HfMT** Hochschule für Musik und Tanz Köln **IMEP** Institut Supérieur de Musique et de Pédagogie **KCA** Koninklijk Conservatorium Antwerpen **KCB** Koninklijk Conservatorium Brussel **KCDH** Koninklijk Conservatorium Den Haag **MX/HMF** Musicus via MusXchange/Hochschule für Musik Freiburg **PCCG** Prins Claus Conservatorium Groningen

vrijdag 8 februari 2019

TivoliVredenburg, Utrecht
inleiding Michel Khalifa 19.30 uur
Presentatie jubileumboek Leve(n)de
Muziek

SERIE MUZIKALE MEESTERWERKEN / GROOT
OMROEPKOOR / RADIO FILHARMONISCH ORKEST

Jubileumconcert 40 jaar Omroepconcerten in Vredenburg

**Radio Filharmonisch Orkest &
Groot Omroepkoor**

Edo de Waart dirigent
Michael Gläser koordirigent

Helena Rasker alt
Sebastian Kohlhepp tenor
Tareq Nazmi bas

Keuris Sinfonia
Jeths Du bist älter (wereldpremière ter
ere van het 40-jarig jubileum van de
omroepseries)
Bruckner Mis in f klein 'Grote'

vrijdag 15 februari 2019

TivoliVredenburg, Utrecht
inleiding Thea Derks 19.30 uur
SERIE AVROTROS KLASSIEK 1

Prokofjevs Romeo en Julia

philharmonie zuidnederland
Dmitri Liss dirigent
Stefano Bollani piano

Gershwin Ouverture Girl Crazy
Bollani Concerto Azzurro (Nederlandse
première)
Prokofjev Suite uit Romeo en Julia

zaterdag 9 februari 2019 13.00 (!) uur

Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Vivaldi op de Olympische Spelen

**La Cetra Barockorchester &
Vokalensemble Basel**
Andrea Marcon dirigent

Megacle: **David Hansen** countertenor
Licida: **Carlos Mena** countertenor
Aminta: **Anna Aglatova** mezzosopraan
Clistene: **José Coca Loza** bariton
Alcandro: **Sergio Foresti** bas
Aristea: **Vasilisa Berzhanskaya** alt
Argene: **Federica Carnevale** alt

Vivaldi L'Olimpiade

zaterdag 16 februari 2019, 14.15 uur

Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Liederen en dansen van de dood

**Radio Filharmonisch Orkest
Groot Omroepkoor
Nationaal Kinderkoor**
Xian Zhang dirigent
Michael Gläser koordirigent
Wilma ten Wolde dirigent Nationaal
Kinderkoor

Dmitry Ulyanov bas
Lisette Bolle sopraan

Whitley Speak out (Nederlandse
première)
Moesorgski/Sjostakovitsj Liederen
en dansen van de dood
Verdi Quattro pezzi sacri

PROGRAMMERING

Astrid in 't Veld

PRODUCTIE

Manon Tuijnman

PRODUCENT NJO

Marjolein Rietveld

MARKETING & COMMUNICATIE

Marco van Es, Vera Vos,
Mary Fan Zandkamp

ADMINISTRATIE & FINANCIËN

Stichting Omroep Muziek

PRESENTATIE AVROTROS NPO

RADIO 4

Mark Brouwers

ARTISTIEK LEIDER

Kees Vlaardingerbroek

DIRECTEUR STICHTING OMROEP

MUZIEK

Roland Kieft

PROGRAMMATOELICHTING

Frits de Haen

REDACTIE PROGRAMMABOEK

Clemens Romijn

VORMGEVING

Dorine Verharen

EINDREDACTIE

Onno Schoonderwoerd